

РЕШЕНИЕ

№ 2657

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **753** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. Г. Г., чрез процесуалния му представител адв. В. П., срещу Решение №20249114 от 11.11.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав, по НАХД № 7067/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-007070/08.05.2020 г., издадено от началник група към Отдел „Пътна полиция“ Столичната дирекция на вътрешните работи (ОПП - СДВР), с което на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 750 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Касаторът оспорва решението като неправилно постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила и при явна несправедливост на наложеното наказание - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т.2 и т.3 НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН. Касаторът твърди, че въззивна инстанция не е изпълнила процесуалното си задължение да установи всички факти от значение за спора и да установи в цялост действителната фактическа обстановка.

Сочи, че в проведеното административно-наказателно производство са допуснати нарушения на чл. 10 от Наредба №81213-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от министъра на вътрешните работи /Наредбата/, изразяващи се в липса на изискуеми реквизити в протокола /ал. 2/, липса на информацията относно точното местонахождение на мястото за контрол с приложена снимка на разположението на уреда /ал.3/, вида на АТСС, разположението на АТСС спрямо посоката на движение на контролираните МПС, наличието на съответните ограничителни знаци. Счита, че е налице съществено противоречие между АУАН и НП относно извършителя на твърдяното нарушение, като в АУАН е посочен „неизвестен извършител“, а в НП - касаторът Г., което нарушава правото на защита на санкционираното лице. Намира за неправилен извода на въззивна инстанция, че с отмяната на чл. 165, ал.2, т.8 от ЗДвП (отм. с ДВ, бр.54 от 05.07.2017г.), изискването да бъдат обозначени със съответните пътни знаци, участващи от пътя, където се осъществява контрол по спазването на правилата за движение е отпаднало. Заявява искане да се отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да се отмени Наказателно постановление № 20-4332-007070/08.05.2020 г., издадено от началник група към Отдел „Пътна полиция“ Столичната дирекция на вътрешните работи.

Ответникът Отдел "Пътна полиция"- СДВР не представя писмен отговор по касационната жалба, не участва с представител при разглеждане на делото, нито писмено изразява становище в касационното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, ХХ касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

В производството пред районния съд е установена следната фактическа обстановка: на 29.12.2019г. около 10.23 часа в [населено място], по [улица]до № 271, с посока на движение от [населено място] към [населено място], с техническо средство TFR-1-M с радар с инв. №560 е засечена скоростта на движение на МПС „Фолксваген голф“, с регистрационен номер СВ 8839 МН. Отчетена е скорост на движение 110 км/ч, при разрешена 50 км/ч или превишение с 60 км/ч. Като собственик, на когото е регистрирано МПС, е посочен Г. Г. Г..

Въз основа на тези данни е Г. Г. в призован в отдел „ПП“ - СДВР, където на 28.02.2020 г. е подписал декларация по чл. 188 ЗДвП, в която е посочил, че не си спомня кой е управлявал автомобила на 29.12.2019г. На същата дата му е издаден АУАН от СДВР, връчен на Г., който го е подписал без възражения. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП, с което на Г. Г. е наложена глоба в размер на 750 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца, за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Предвид установената фактическа обстановка СРС приел, че данните по делото

категорично установяват извършване на нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, с автомобила на касатора и при описаните в НП фактически обстоятелства. След преценка за законосъобразност на производството по налагане на административното наказание, СРС е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на НП, които да обусловят отмяната му.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон и при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина.

Правилен е изводът на въззивната инстанция основан на събраните по делото доказателства, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Г. Г., като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта за населено място. По аргумент от чл. 21, ал. 1 ЗДвП ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили в населено място е 50 км/ч. и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак - чл. 21, ал. 2 ЗДвП.

В разглеждания случай е установено, че касаторът е управлявал лек автомобил със скорост от 110 км/ч., тоест с 60 км/ч. над разрешената скорост от 50 км/ч., което е установено и заснето с радар TFR1-M с № 560. Техническото средство е преминало периодична проверка за техническа изправност, видно от Протокол № 4-38-19 г. на Лаборатория за проверка на радарни скоростомери и анализатори за алкохол в дъха, в който коректно е описан процесния радар с идентификационния му номер, а именно № 560/10.

По силата на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване над 50 км/ч. с глоба 700 лева и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 км/ч. превишаване над 50 км/ч. глобата се увеличава с 50 лева, поради което наложеното наказание е в предвидения в закона размер и не подлежи на корекция.

Субект на нарушението по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП е водачът превишил разрешената максимална скорост в населено място. Отговорността на собственика по арг. от чл.188 ЗДвП е субсидиарна - той отговаря само, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В конкретния случай, касаторът Г. е попълнил декларация по чл. 188 от ЗДвП, в която е посочил, че на посочените в клипа място, ден и час, не знае кой е управлявал процесния автомобил, поради което му е и съставен АУАН. Следователно към момента на попълване на декларацията по чл.188 ЗДвП, авторството на нарушението, заснето със система за видеоконтрол, за което е длъжимо съставянето на АУАН, е безспорно установено, обратно на доводите на защитата на касатора. Съставеният акт е връчен на лицето, като Г. не е възразил върху бланката на АУАН, срещу констатациите, както и не се е възползвал и от правото си да подаде писмени възражения по чл. 44 от ЗАНН. До издаване на НП в рамките на три месеца Г. не е ангажирал доказателства, че друго лице е управлявало автомобила. До съдебното заседание както и по време на същото – доказателства, също не са ангажирани. Предвид изложеното въззивната инстанция не е осъществила касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН.

В обжалваното съдебно решение първостепенният съд е изложил изчерпателни мотиви за липса на процесуални нарушения при съставянето на АУАН и на процесното НП, които да са от категорията на съществените и които да са ограничили правото на защита на наказаното лице. В тази връзка следва да се посочи, че

критерият за определяне на съществените нарушения на процесуалните правила е този, че нарушението е съществено, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение по въпроса, или когато е довело до ограничаване на правата на страните, в която и да е фаза на процеса. Т.е. за да е съществено, процесуалното нарушение следва да засяга с особена интензивност процесуалните права на санкционираното лице и да го лишава от възможността да се ползва в пълен обем от същите във всяка фаза на административнонаказателното производство. В случая, съдът намира, че лицето е било напълно наясно с административнонаказателното обвинение и с това какви доказателства и кога да ги представи, съответно да поиска събирането на такива. Касаторът не е бил ограничен в процесуалните си права поради неразбиране, неяснота или друга процесуална пречка, обусловена от поведение на актосъставителя или АНО.

Споделят се напълно изводите на СРС, че не е налице съществено противоречие между АУАН и НП относно извършителя на твърдяното нарушение, поради което и не е необходимо да бъдат преповтаряни.

Фактическата обстановка, въз основа на която е формирал изводите си районният съд, е установена по безспорен начин, като с оглед задължението за разкриване на обективната истина, служебно е събрал доказателства за вида и годността на средството за измерване, с което е установено спорното нарушение. От СДВР-ОПП са предоставени Протокол от проверка на мобилна система за видеоконтрол №4-38-19 от 30.10.2019г. и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване, вписано в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835, а именно мобилна система за видеоконтрол на нарушенията по правилата за движение тип "TFR1-M", като същата е одобрена и вписана в регистъра на 24.02.2010 г. Срокът на валидност на одобряване на типа е до 24.02.2020 г. От посоченото следва, че средството за измерване на скоростта мобилна система за видеоконтрол тип "TFR1-M" с Ф№ 560 е технически изправно и направените с него измервания към датата на нарушение 29.12.2019 г. са в съответствие със Закона за измерванията. Измерената скорост на водача е била с превишение от 63 км/ч. при движение в населено място с ограничение на скоростта 50 км/ч. Предвид гореизложеното, възраженията в касационната жалба, че по делото не са събрани доказателства относно и фактическата обстановка, въз основа на която е формирал изводите си районният съд не е установена по безспорен начин, са неоснователни.

Не се споделят доводите на касатора за нарушение на разпоредбата на чл. 10 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. Не се оспорва че мобилната система за видеоконтрол е монтирана в служебен автомобил с рег. С 2184 МП, като видно от снимковия материал са отразени точно координатите на нарушението, в географски ширина и дължина, при това в границите на контролирания участък, при максимално разрешена скорост за същия от 50 км/ч. За удостоверяване на последното са приложени протокол за използване на АТСС и ежедневна форма на отчет. Видно от протокола, съставен от обслужващия полицейски служител, са посочени точното място за контрол и посоката, в която е осъществяван, въведеният за контролирания участък скоростен режим, режимът на измерване, идентификация на служебния автомобил, началото и края на работната смяна.

В тази връзка следва да се отбележи, че не всяка липса на посочено от твърдения нарушител доказателство съставлява съществено процесуално нарушение.

Такова би било налице, ако тя е довела до непопълване на доказателствената основа или до невъзможност за проверка на събрани доказателства. Нито една от посочените хипотези не е налице в случая, тъй като изискването по чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. протоколът да се съпровожда със снимка на разположението на уреда се отнася само и единствено до временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта /АТСС/. Съгласно чл. 11, ал. 1 /Обн. - ДВ, бр. 36 от 2015 г./, от с.н., за измерване на скоростта от мобилно АТСС се използват /алтернативно/: 1. служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток; 2. служебни автомобили или мотоциклети, работещи на място за контрол; 3./ Доп. - ДВ, бр. 6 от 2018 г./ АТСС разположени временно на участък от пътя. В случая, видно от Протокола за използване на АТСС от 29.12.2019 г., приложен в административно-наказателната преписка и приобщен към доказателствените материали по делото от СРС, мобилното АТСС е било разположено в служебен автомобил, работещ на място за контрол, а не е било разположено на участък на пътя. По тези съображения, настоящият съдебен състав не приема за съществено допуснатото нарушение на чл. 10, ал. 3 от Наредбата, съгласно която разпоредба се изисква представяне на снимка относно разположението на уреда.

Не се изисква и поставянето на пътен знак Е24 по смисъла на чл. 7 от цитирания подзаконов нормативен акт, доколкото разпоредбата е отменена, считано от 16.01.2018 г., т.е. преди извършване на процесното нарушение.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира незаконосъобразност на решението на СРС, поради което последното следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20249114 от 11.11.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав, по НАХД № 7067/2020 г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.